

Weichbild magdeburski w układzie śląsko-małopolskim.

Wersja krakowska.

Rękopis Zakładu Narodowego im. Ossolińskich, sygn. Oss. 832/I, k. 1vb

Odczyt: Maciej Mikuła

Artykuł 38 [Gn. 37]

[38] LVIII. De vulneracione mutua duorum.

[k. 1vb] Si se duo mutuo vulneraverint et ambo coram iudicio compareant et querulose proponant, et querimonia <unus super alterum^a> usque ad iudicium dilata fuerit, quiquam [s] primo querulatus moriatur ab hiis vulneribus et mortuus ad iudicium portaretur, et alter vulneratus eciam ad iudicium comparuerit, et unus mortui cognatus loquatur super vulneratum cum testimonio sive duello, quod ipse suum proximum affinem occiderit, et pro eo petit iudicium. Extunc ille petit satisfacionem de iure, hoc tamen propius est evadere metseptimus, quam ille super eum protestari possit. Et si evadet, tunc suum testimonium debet sic procedere, quod initium contencionis illius fuerit et non suum. Et si quis suos testes incontinenti habere non poterit, terminum ad sex ebdomadas acquirit, ex hiis sibi eligat unam quindenam, quamcumque voluerit. Si autem ille ipsum monomachaliter allocutus fuerit, extunc pro suo collo respondere oportet.

^a na prawym marginesie

[hasła: zranienie wzajemne, sąd, skarga, odroczenie, krewny, poręczenie, gwar, zabezpieczenie, termin, bliższość do dowodu, niewinność, zabójstwo, uwolnienie od skargi, pojedynek sądowy, samosiódm, świadek]